

Arrest

**nr. 351 245 van 6 augustus 2026
in de zaak RvV X / IV**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 30 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 mei 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 18 juli 2025 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. ALLYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat Z. CHIHAOUI verschijnt voor de verzoekende partij. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partij (hierna: verzoeker), die verklaart van Srilankaanse nationaliteit te zijn, dient op 30 oktober 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 26 februari 2025 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS).

1.3. Op 21 mei 2025 wordt verzoeker gehoord op de zetel van het CGVS.

1.4. Op 27 mei 2025 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) in hoofde van verzoeker een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot

weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing betreft de thans bestreden beslissing en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U zou over de Sri Lankaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Jaffna. In 2018 werd u verliefd op een meisje. Ze was van een veel hogere kaste dan u, en haar vader was tegen jullie relatie. Hierdoor zou haar vader u meermaals betrokken hebben in verschillende valse aanklachten, waardoor u gedurende jaren verschillende malen gearresteerd werd of voor een rechtbank diende te verschijnen. Uiteindelijk werd u voor al uw aanklachten samen tot een jaar veroordeeld. U kwam vervroegd vrij en in 2020 huwde u met uw vriendin. Hierdoor eindigde de problemen met uw schoonfamilie niet. Dit mondde uit in gevechten en vernederingen die u diende te ondergaan in het dorp. U werd nog enkele malen opgepakt en aangeklaagd, zelfs enkele dagen voor uw vertrek uit Sri Lanka gebeurde dit nog. Op 17/11/2023 heeft u Sri Lanka verlaten met gebruik van uw eigen paspoort. U kwam uiteindelijk aan in Europa en reisde nog doorheen verschillende Europese landen vooraleer u op 30/10/2024 in België een verzoek tot internationale bescherming indiende. Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw originele identiteitskaart, kopies van twee juridische documenten met vertaling, uw huwelijksakte en een USB- stick.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen, waardoor u niet kunt aantonen nood te hebben aan internationale bescherming, noch aan subsidiaire bescherming.

U legde tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen af over elk facet van uw relaas. Hierdoor kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaringen.

Wat betreft uw reisroute

-U verklaarde zeer stereotiep dat u uw paspoort aan uw smokkelaar diende af te geven. Dit is ongeloofwaardig. Zo beweerde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat uw paspoort in Rusland werd ingehouden, terwijl u voor het CGVS beweerde dat dit in Wit-Rusland gebeurde (DVZ-verklaring punt 25, CGVS p. 3). U hierop gewezen beweerde u dan maar dat dit onderweg tussen beide landen gebeurde. Een blote bewering temeer u het verlies van uw paspoort nooit ergens heeft aangegeven (CGVS p. 3).

-U verklaarde via Polen, Duitsland en Nederland naar België gereisd te zijn, maar u liet het na om in deze landen een verzoek tot internationale bescherming in te dienen, dit terwijl men er vanuit mag gaan dat wanneer iemand zijn land verlaat wegens een vrees voor vervolging, men zich na aankomst in een veilig land zo snel mogelijk tot de autoriteiten aldaar wendt om internationale bescherming te bekomen. Dat u dit niet deed, breekt de ernst van uw vrees af. Uw verklaring, dat uw zus in België verblijft, doet hier geen afbreuk aan.

-Het lijkt onwaarschijnlijk dat u die beweert gedurende jaren betrokken te zijn in verschillende aanklachten (waarbij u zelfs veroordeeld werd) en die zelfs enkele dagen voor zijn vertrek nog werd gearresteerd en aangeklaagd, Sri Lanka zou verlaten met gebruik van uw eigen paspoort. Dit zou immers een groot risico met zich meebrengen.

Wat betreft uw juridische problemen in Sri Lanka

Deze problemen zouden veroorzaakt zijn wegens uw relatie (en later huwelijk) met een meisje van een hogere kaste. Hier kan geen enkel geloof aan gehecht worden.

-Voor DVZ verklaarde u dit meisje te hebben leren kennen in 2020, voor het CGVS beweerde u haar al te kennen sinds 2018 (DVZ- vragenlijst 3.5, CGVS p. 4).

-Voor DVZ verklaarde u driemaal gearresteerd te zijn: eenmaal in 2021 en tweemaal in 2023. Voor het CGVS beweerde u dan weer 8 of 9 maal gearresteerd te zijn, beginnende in 2018, 2019, dan in 2022 en 2023, maar niet in 2021 (DVZ- vragenlijst 3.1, CGVS p. 3, 5).

-U gevraagd achter de data van elk van uw arrestaties, diende het volledige antwoord schuldig te blijven. U kon enkel de data geven van uw arrestaties zoals deze voor zouden komen in de door u neergelegde juridische documenten, zijnde van 23/09/2023 tem 11/10/2023 (een einddatum die u later aanpaste naar 13/10/2023) en een tweede detentie van 11/11/2023 tem 14/11/2023 (CGVS p. 3). Echter uit de door u neergelegde documenten bleek dat u vastzat van 23/09/2023 tem 26/10/2023 en van 11/11/2023 tem 12/11/2023.

-Ook verklaarde u voor de DVZ in 2023 drie maanden opgesloten gezeten te hebben, terwijl uit uw verklaringen voor het CGVS kan afgeleid worden, dat u (afhankelijk van welke versie men volgt) enkele weken, tot hoogstens een maand vastzat (DVZ- vragenlijst 3.1, CGVS p. 5).

-U verklaarde dat u wegens de oudste aanklachten veroordeeld werd tot een jaar gevangenisstraf, waarbij u vervroegd vrijkwam. U zou vastgezet hebben van oktober 2019 tem juni-juli 2020 (CGVS p. 4). Voor de DVZ verklaarde u echter door de rechtbank steeds onschuldig bevonden te zijn, u rept met geen woord over een veroordeling tot een jaar (DVZ- vragenlijst 3.2, CGVS p. 4).

-Ook verklaarde u voor de DVZ dat u juist voor uw vertrek uit Sri Lanka weer vals beschuldigd werd, terwijl u voor het CGVS beweerde niet enkel beschuldigd te zijn, maar ook nog eens gearresteerd te zijn juist voor uw vertrek (DVZ- vragenlijst 3.1-3.2, CGVS p. 5).

-U gevraagd achter documenten betreffende al uw juridische problemen, legde u enkel twee korte attesten neer die betrekking zouden hebben op uw laatste problemen. Echter daar u verklaarde verschillende malen gearresteerd, aangeklaagd en zelfs veroordeeld en vervroegd vrijgelaten te zijn, kan er een uitgebreid juridisch dossier van u verwacht worden. U hierop gewezen verklaarde u dat u geen documenten kon neerleggen daar het om beëindigde zaken ging. Hier staat dan weer tegenover dat blijkens uw verklaringen, een van de door u neergelegde documenten ook betrekking heeft op een afgesloten zaak, waardoor u zichzelf dus tegensprekt (CGVS p. 5).

-Wat deze neergelegde juridische documenten betreft dient niet enkel gewezen te worden op de vaststelling dat uw verklaringen niet overeenkomen met de inhoud (zie supra), maar ook dat het enkel kopies zijn, wat het geloof in de authenticiteit niet herstelt en bovendien dient gewezen te worden op toegevoegde informatie waaruit blijkt dat gezien de heersende corruptie in Sri Lanka er veel soorten documenten vervalst kunnen worden. Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan de authenticiteit van de door u neergelegde documenten.

Als verklaring voor bovenstaande vaststellingen gaf u aan dat uw advocaat in Sri Lanka u had aangeraden om de vele valse aanklachten tegen u te verzwijgen, iets dat u gedaan zou hebben voor de DVZ, maar iets dat u voor het CGVS recht wou zetten. Dit biedt echter geen afdoende verklaring voor de veelheid aan tegenstrijdige verklaringen die u aflegde. Zo hield het advies van uw advocaat om niets te zeggen over valse aanklachten, u blijkbaar niet tegen om reeds voor de DVZ te vermelden dat u betrokken was in valse aanklachten, daarmee het advies van uw advocaat blijkbaar al in de wind slaand (CGVS p. 4). Ook zou het volgen van dit advies u niet hebben moeten tegenhouden om te verklaren dat u uw vriendin al in 2018 kende, noch het vermelden van uw juridische problemen voor uw huwelijk. Deze poging tot verklaring van de vele vaststellingen, vermag niet ook maar enig geloof in uw relaas te herstellen.

Wat betreft het verleden van uw familie bij de LTTE.

-U beweerde dat uw schoonbroer banden had met de LTTE. U hiernaar gevraagd, gaf u aan geen enkel detail hiervan te kennen (CGVS p. 8). Ook gaf u aan dat uw zus waarschijnlijk kookte voor de LTTE. Wat er ook van zij: u persoonlijk kende omwille van de burgeroorlog of de mogelijke banden van uw familie met de LTTE nooit persoonlijk enig probleem (CGVS p. 8). Hier kan dan ook geen vrees voor vervolging uit afgeleid worden.

Uw identiteitskaart kan aanvaard worden, de kopie van uw huwelijksakte voegt niets wezenlijks toe aan uw verklaringen. Dat u gehuwd bent, staat hier niet zozeer ter discussie, wel uw bewering dat u hierdoor

problemen kende, iets dat niet afgeleid kan worden uit dit stuk. Uw USB- stick met hierop enkele video's voegen niets toe daar het CGVS niet weet waar, wanneer en hoe deze beelden gemaakt werden en wegens de hoge manipuleerbaarheid van deze beelden (CGVS p. 3).

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde "stop and watch lists". Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Sri Lankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTEprofielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten. U gaf immers aan met uw eigen paspoort gereisd te hebben.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geïsoleerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien uw beweerde of toegeschreven band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van de oude artikelen 48/2 en 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Na een theoretische uiteenzetting omtrent voormelde bepalingen en beginselen, waarbij verzoeker o.a. verwijst naar rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM), voert verzoeker aan dat het CGVS geen grondig onderzoek heeft verricht naar de bijzondere omstandigheden van de verzoeker en de specifieke risico's waaraan hij als Tamil, afgewezen in zijn asielaanvraag en verblijvend buiten Sri Lanka, zou kunnen worden blootgesteld. Verzoeker verwijst naar en citeert uit het rapport van de Immigration and Refugee Board of Canada, getiteld "*Situatie van teruggekeerde personen, inclusief afgewezen asielzoekers (2020-maart 2022)*" van 2 mei 2022ⁱ 2022 en voert aan dat dit rapport het systematische karakter van de ondervragingen van personen benadrukt, alsook het verhoogde risico op bijzondere aandacht voor Tamils die onder begeleiding van buitenlandse escorts naar Sri Lanka terugkeren. Verzoeker stelt dat het vrijwel zeker is dat hij zal worden ondervraagd door het Department of Immigration and Emigration (DIE), de Criminal Investigation Department (CID) en de Terrorism Investigation Division (TID).

Verzoeker verwijst naar de Engelstalige versie van het "*Thematisch ambtsbericht: Tamils in Sri Lanka*" van het Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken van 6 juni 2024, en stelt dat hieruit blijkt dat de etnische afkomst van de verzoeker, in combinatie met zijn status als afgewezen asielzoeker, de risico's op verhoren, intimidatie en zelfs detentie bij zijn terugkeer naar Sri Lanka aanzienlijk vergroot.

Verzoeker bespreekt daarnaast ook de detentieomstandigheden in gevangenissen in Sri Lanka, waarbij hij op basis van een rapport van het Amerikaans Ministerie van Buitenlandse Zaken van 2022 en voormeld thematisch ambtsbericht concludeert dat deze detentie-omstandigheden strijdig zijn met artikel 3 van het EVRM. Tevens stelt hij, onder verwijzing naar een rapport van het OHCHR van 1 maart 2024 dat Sri Lankaanse politie- en veiligheidsdiensten zich schuldig maken aan onwettige detentie en foltering. Hij besluit dat indien hij bij zijn terugkeer zou worden vastgehouden, de omstandigheden van zijn detentie in strijd zouden kunnen zijn met artikel 3 van het EVRM.

2.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen zodat het CGVS aanvullende onderzoeksmaatregelen kan nemen.

2.3. Verzoeker voegt geen nieuwe stavingstukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. Aanvullende nota

Op 3 maart 2026 legt de verwerende partij, overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota neer waarbij zij de COI Focus “*Sri Lanka. Situatie bij terugkeer voor Tamils*” van 15 oktober 2015 voegt.

4. Voorafgaand

4.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365; RvS 27 mei 2015, nr. 231.354).

4.2. De Raad wijst erop dat de Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van richtlijn 2013/32/EU (hierna: de Verordening (EU) 2024/1348) met ingang van 12 juni 2026 van toepassing is. Artikel 79, lid 3, van deze Verordening verduidelijkt evenwel dat zij van toepassing is op procedures voor het verlenen van internationale bescherming met betrekking tot verzoeken die vanaf 12 juni 2026 worden ingediend. Verzoeken om internationale bescherming die vóór die datum zijn ingediend, blijven onderworpen aan richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn). Aangezien verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming op 30 oktober 2024 heeft ingediend, wordt de onderhavige procedure derhalve beheerst door de Procedurerichtlijn en door de ter omzetting daarvan vastgestelde nationale bepalingen.

4.3. Met ingang van 12 juni 2026 is Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: Verordening (EU) 2024/1347) rechtstreeks van toepassing.

De bestreden beslissing werd genomen vóór 12 juni 2026 en is geschraagd op de oude artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze wetsartikelen, die de criteria voor de beoordeling van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bevatten, werden bij artikel 20 en 21 van de wet van 16 juni 2026 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ter uitvoering van het Migratie- en asielpact van de Europese Unie (BS 19 juni 2026) opgeheven. De inhoud van deze artikelen wordt voortaan geregeld door de definities in artikel 3, 1) tot en met 6) van Verordening (EU) 2024/1347 en de hoofdstukken II

(beoordeling van verzoeken om internationale bescherming), III (voorwaarden voor het verkrijgen van de vluchtelingenstatus) en artikel 13 (verlening van de vluchtelingenstatus) van Verordening (EU) 2024/1347 wat betreft de vluchtelingenstatus en de hoofdstukken II (beoordeling van verzoeken om internationale bescherming), V (voorwaarden om in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming) en artikel 18 (verlening van de subsidiaire beschermingsstatus) van Verordening (EU) 2024/1347 wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus (*Parl.St.* Kamer 2025-26, DOC 56 1401/001, 33). Verordening (EU) 2024/1347 bevat geen overgangsbepalingen op grond waarvan vóór 12 juni 2026 ingediende verzoeken onderworpen blijven aan de voordien geldende materiële voorwaarden voor internationale bescherming. Zij is bijgevolg vanaf 12 juni 2026 eveneens van toepassing op verzoeken om internationale bescherming die vóór die datum werden ingediend, maar waarover nog geen definitieve beslissing is genomen. De omstandigheid dat het voorliggend verzoek vóór 12 juni 2026 werd ingediend en dat de bestreden beslissing vóór die datum werd genomen, doet hieraan geen afbreuk. De Raad dient bij de beoordeling van het voorliggend beroep dan ook na te gaan of verzoeker voldoet aan de in Verordening (EU) 2024/1347 vastgestelde voorwaarden voor het verlenen van internationale bescherming.

4.4. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad moet zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoetkomt aan de verplichting om een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie te voorzien, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van, indien van toepassing, een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming, zoals voorzien in artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU.

4.5. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Hierbij moet, onder meer, rekening worden gehouden met (a) alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, (b) de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld en (c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Wanneer een of meer specifieke aspecten van de verklaringen van een verzoeker niet met documenten of ander bewijsmateriaal worden gestaafd, bepaalt artikel 4, lid 5, van Verordening (EU) 2024/1347 dat geen aanvullend bewijsmateriaal wordt verlangd met betrekking tot deze specifieke aspecten wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn of haar verzoek om internationale bescherming te staven;
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn overgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere relevante elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de beschikbare algemene en specifieke informatie die relevant is voor zijn of haar verzoek;
d) vast is komen te staan dat de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd, onder andere rekening houdend met het moment waarop de verzoeker om internationale bescherming heeft verzocht.”

5. Beoordeling van het beroep

5.1. Ontvankelijkheid van het middel

Luidens oud artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet, thans artikel 2.16, § 1, 1°, van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de RvV-wet), moet een verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen *“een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing[en] overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing[en] wordt geschonden”* (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798).

Verzoeker preciseert niet op welke wijze het oud artikel 48/2 van de Vreemdelingenwet, hetwelke op louter algemene wijze bepaalde welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, zou (kunnen) zijn geschonden. De schending van dit artikel wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

Het enig middel is in de aangegeven mate onontvankelijk.

5.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De motieven van de bestreden beslissing kunnen echter op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

5.3. Beoordeling van de vluchtelingenstatus

5.3.1. Verzoeker verklaart dat hij bij terugkeer naar Sri Lanka vervolging vreest omwille van zijn relatie en latere huwelijk met een vrouw uit een hogere kaste. Volgens verzoeker was haar vader gekant tegen deze relatie en liet hij hem vanaf 2018 meermaals valselijk beschuldigen, waardoor hij herhaaldelijk werd gearresteerd, voor de rechtbank moest verschijnen en uiteindelijk tot een gevangenisstraf van één jaar werd veroordeeld, waarvan hij vervroegd werd vrijgelaten. Ook na zijn huwelijk in 2020 zouden de problemen met zijn schoonfamilie zijn blijven voortduren, onder meer in de vorm van vechtpartijen, vernederingen, nieuwe arrestaties en valse beschuldigingen. Daarnaast verwijst verzoeker naar de banden van zijn familie met de LTTE.

5.3.2. Na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met de opmerkingen ter terechtzitting besluit de Raad in navolging van de bestreden beslissing dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maakt omwille van zijn beweerde problemen met zijn beweerde vader omwille van zijn huwelijk met een vrouw uit een hogere kaste en de vermeende banden van zijn familie met de LTTE.

Daartoe wordt in de bestreden beslissing op goede gronden geoordeeld dat (i) verzoekers verklaringen over zijn reisweg en vertrek uit Sri Lanka ongeloofwaardig zijn, aangezien (a) hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over de plaats waar hij zijn paspoort aan de smokkelaar diende af te geven; (b) hij naliet in de Europese landen waar hij doorreisde een verzoek om internationale bescherming in te dienen; en (c) het weinig aannemelijk is dat hij, indien hij daadwerkelijk gedurende jaren door de autoriteiten werd gezocht en vervolgd, probleemloos met zijn eigen paspoort Sri Lanka kon verlaten. Vervolgens wordt (ii) geoordeeld dat verzoekers relaas over de beweerde gerechtelijke problemen ten gevolge van zijn relatie met een vrouw uit een hogere kaste niet geloofwaardig is, omdat (a) zijn verklaringen over wanneer hij zijn vrouw heeft leren kennen tegenstrijdig zijn; (b) hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over het aantal arrestaties, de tijdstippen waarop deze plaatsvonden en de duur van zijn detenties; (c) zijn verklaringen over zijn vermeende veroordeling en gevangenisstraf niet overeenstemmen met zijn eerdere verklaringen zoals afgelegd bij de DVZ; (d) zijn verklaringen evenmin stroken met de inhoud van de door hem neergelegde documenten; (e) hij, ondanks zijn bewering gedurende jaren het voorwerp te zijn geweest van verschillende gerechtelijke procedures, slechts twee kopieën van juridische documenten neerlegt; en (f) de door hem gegeven verklaring voor deze talrijke tegenstrijdigheden, met name dat zijn advocaat hem had aangeraden zijn eerdere valse beschuldigingen tegenover de Dienst Vreemdelingenzaken te verzwijgen, niet kan overtuigen, nu deze uitleg de vastgestelde tegenstrijdigheden over onder meer het ontstaan van zijn relatie, zijn arrestaties en zijn gerechtelijke problemen niet kan verklaren en bovendien niet strookt met het feit dat hij reeds bij de DVZ melding maakte van valse beschuldigingen. Verder wordt (iii) geoordeeld dat verzoekers verwijzing naar vermeende LTTE-bandens binnen zijn familie geen nood aan internationale bescherming aantoon, nu hij hierover slechts vage verklaringen aflegt en bovendien uitdrukkelijk verklaart zelf nooit persoonlijke problemen te hebben gekend omwille van de burgeroorlog of de mogelijke banden van zijn familie met de LTTE. Tevens wordt (iv) vastgesteld dat de door verzoeker neergelegde documenten niet vermogen de voormelde vaststellingen te wijzigen, nu (a) zijn identiteitskaart en huwelijksakte uitsluitend betrekking hebben op zijn identiteit en burgerlijke staat; (b) de overgelegde juridische documenten slechts kopieën betreffen, niet overeenstemmen met zijn verklaringen en, gelet op de beschikbare informatie over documentfraude in Sri Lanka, geen afdoende bewijswaarde hebben; en (c) de beelden op de USB-stick geen

uitsluitseel geven over de plaats, het tijdstip of de omstandigheden waarin zij werden opgenomen, en bovendien gemakkelijk te manipuleren zijn.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. De Raad acht deze bevindingen voldoende determinerend om op grond daarvan tot de ongelofwaardigheid van het vluchtrelaas te besluiten. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft. Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde motieven niet één concreet argument aan. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoeker niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

5.3.3. In zoverre verzoeker verwijst naar zijn etnische afkomst en zijn status van afgewezen verzoeker om internationale bescherming stelt de Raad vast dat uit de landeninformatie die door beide partijen is bijgebracht, met name de COI Focus "*Sri Lanka. Situatie bij terugkeer voor Tamils*" van 15 oktober 2015, en het door verzoeker bijgebrachte "*Thematisch ambtsbericht: Tamils in Sri Lanka*" van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van 6 juni 2024 – waarbij verzoeker verwijst naar de Engelstalige versie van dit ambtsbericht – blijkt dat de situatie voor Tamils die uit het buitenland naar Sri Lanka terugkeren niet kan worden beoordeeld zonder rekening te houden met de bredere veiligheids- en mensenrechtensituatie en met de politieke context in het land, een context die sinds 2022 significant is gewijzigd.

Zo blijkt dat Sri Lanka in de loop van 2021 en 2022 in een diepe en ongeziene financiële crisis terechtkwam, wat eind februari 2022 aanleiding gaf tot het ontstaan van een brede protestbeweging die de Aragalaya (of 'de strijd') wordt genoemd. Deze massale burgerprotesten hebben in juli 2022 geleid tot het vertrek van de Rajapaksa's en tot de benoeming van Ranil Wickremesinghe als nieuwe president. In de daaropvolgende maanden liet Wickremesinghe acht in het buitenland actieve Tamilorganisaties van de officiële regeringslijst van verboden organisaties schrappen, stond hij toe dat de Tamilversie van het volkslied opnieuw gezongen wordt bij officiële gelegenheden, en draaide hij verschillende bepalingen van het 20ste amendement terug, waardoor de bij de president gecentraliseerde macht opnieuw enigszins werd gedecentraliseerd. De presidents- en parlementsverkiezingen in het najaar van 2024 resulteerden vervolgens in de installatie van een nieuw politiek establishment onder leiding van president Anura Kumara Dissanayake van de National People's Power (hierna: de NPP). De NPP heeft tijdens zijn verkiezingscampagne actief de steun van de Tamilminderheid gezocht door beloftes te doen waarmee het komaf wil maken met het traditionele, etnisch-religieus verdelende beleid van de naoorlogse leiders (de Rajapaksa's). Hun aangekondigde beleid is gericht op een vreedzaam samenleven tussen alle Sri Lankanen (Tamils, moslims en de boeddhistische Sinhalezen). De NPP heeft in dit verband ook beloftes gedaan over de teruggave van land dat na het einde van de burgeroorlog door het leger werd ingenomen, over de vrijlating van Tamils die gedetineerd zijn voor feiten van terrorisme, over de intrekking van de *Prevention of Terrorism Act* (PTA) en over maatregelen om de economische ontwikkeling in het noorden en oosten van het land te stimuleren. Hoewel uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de nieuwe regering nog niet veel van deze beloftes heeft kunnen waarmaken, blijkt wel dat sprake is van een verbetering van de mensenrechtensituatie van de Tamils en dat Tamils anno 2024-2025 niet langer louter wegens hun etnische afkomst in de negatieve aandacht van de autoriteiten staan. Eerder dan zich te richten op Tamils, ligt de prioritaire focus van de Sri Lankaanse autoriteiten sinds de Paasaanslagen van 2019 voornamelijk bij de moslimgemeenschap, en sinds de Aragalaya van 2022 (waarbij de Tamilgemeenschap geen rol heeft gespeeld) bij critici van het overheidsbeleid, waaronder journalisten, mensenrechtenactivisten, en sociale media-activisten. Wel richten de autoriteiten nog altijd hun aandacht op Tamils (al dan niet verbonden met de LTTE) die zich in het kader van hun publieke activiteiten (burgermaatschappij, politiek, journalistiek, sociale media) actief inzetten voor de herdenking van de slachtoffers van de burgeroorlog, het lot van tijdens de burgeroorlog verdwenen personen, de berechting van oorlogsmisdadigers en de problematiek van de landrechten. Daarnaast blijkt dat de monitoring door de Sri Lankaanse autoriteiten van personen die buiten Sri Lanka activiteiten verrichten voor Tamil organisaties voornamelijk zou voorkomen in het Verenigd Koninkrijk en in andere landen met een significante Tamil diaspora. Verder komt het beeld naar voren dat de Sri Lankaanse autoriteiten vooral prominente figuren van verboden Tamilorganisaties in de gaten houden.

Uit de landeninformatie die door beide partijen is bijgebracht, blijkt voorts dat iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka bij aankomst op de luchthaven van Colombo door de immigratiedienst wordt gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op de zogenaamde *stoplist* en *watchlist*. Er zijn echter geen aanwijzingen dat de autoriteiten online activiteiten van terugkerende Tamils controleren bij hun aankomst in de luchthaven, dat ze gezichtsherkenningstechnologie zouden inzetten ter detectie van Tamils die zich in het buitenland voor de Tamilzaak hebben ingezet, dat terugkerende migranten worden gecontroleerd op de aanwezigheid van littekens of tatoeages, of dat zij problemen ondervinden omdat zij familie zijn van (vermeende) oud-leden van de LTTE. Wel kunnen de volgende categorieën van terugkeerders bij aankomst in de verhoogde aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten staan: (1) personen die het land op illegale wijze hebben verlaten, (2) personen die met een vervangend reisdocument

terugkeren, en (3) personen wier personalia voorkomen op een zogenaamde *stoplist* of *watchlist*: Personen die Sri Lanka illegaal hadden verlaten konden bij terugkeer een administratieve boete opgelegd krijgen, terwijl terugkeerders met een vervangend reisdocument doorgaans aan bijkomende ondervragingen werden onderworpen. Na deze ondervragingen kunnen zij doorgaans de luchthaven verlaten. Personen die op de *stoplist* staan riskeren langdurige en intensieve ondervraging of arrestatie bij aankomst op de luchthaven. Het betreffen personen tegen wie een arrestatiebevel of een uitreisverbod is uitgevaardigd of die op een internationale opsporingslijst staan. Personen op de *watchlist*, zijn personen die in de negatieve aandacht van de autoriteiten staan, bijvoorbeeld omdat de autoriteiten hen in verband brengen met de LTTE, met andere verboden organisaties, of met separatistische activiteiten in het buitenland. Hun personalia worden bij aankomst gecontroleerd, maar zij worden niet gedetineerd. Zij kunnen wel door de veiligheidsdiensten worden gemonitord wanneer zij terugkeren naar hun woonplaats. Volgens de beschikbare landeninformatie zou er evenwel geen sprake meer zijn van een langdurige en actieve monitoring zoals die vóór 2015 plaatsvond.

Uit de beschikbare informatie bijgebracht door beide partijen kan niet worden afgeleid dat de loutere terugkeer vanuit het buitenland (alwaar een beschermingsverzoek werd ingediend) naar en aanwezigheid op het grondgebied van Sri Lanka zouden kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, in de vluchtelingenrechtelijke zin, of tot een reëel risico op ernstige schade, in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus. Hoewel uit de beschikbare informatie blijkt dat terugkeerders onderworpen (kunnen) worden aan veiligheids- en mogelijks andere controles, moet aangestipt worden dat het loutere gegeven dat verzoeker bij binnenkomst in Sri Lanka mogelijks zal worden ondervraagd niet zonder meer betekent dat hij bij terugkeer een reëel risico op mishandeling loopt. Verzoeker toont alleszins niet aan dat de praktijk om personen, die na een verblijf in het buitenland naar Sri Lanka terugkeren, aan een verhoor te onderwerpen – een praktijk die blijkbaar los staat van de etnische achtergrond van de betrokkene – in alle gevallen een daad van vervolging uitmaakt.

De verwijzing van verzoeker naar en de citaten uit het rapport van de Immigration and Refugee Board of Canada, volgens het verzoekschrift getiteld "*Situatie van teruggekeerde personen, inclusief afgewezen asielzoekers (2020-maart 2022)*", doen aan voorgaande analyse geen afbreuk. De Raad stelt vooreerst vast dat de hyperlink naar het integrale rapport, zoals opgenomen in voetnoot 6 van het verzoekschrift, niet (meer) toegankelijk is, zodat de Raad de juistheid, de context en de volledigheid van de aangehaalde passages niet kan verifiëren. Bovendien blijkt reeds uit de titel van het rapport dat het betrekking heeft op de periode 2020 tot maart 2022 en dus geen rekening houdt met de politieke en maatschappelijke ontwikkelingen die zich nadien in Sri Lanka hebben voorgedaan en die hiervoor reeds werden besproken. Hoe dan ook blijkt uit de door verzoeker geciteerde passages slechts dat de intensiteit van de controles en eventuele bijkomende ondervragingen door de Srilankaanse immigratie- en/of veiligheidsdiensten bij terugkeer afhangt van de concrete individuele omstandigheden van de betrokkene, waaronder zijn persoonlijke voorgeschiedenis, de wijze waarop hij Sri Lanka heeft verlaten, de vraag of hij al dan niet gedwongen terugkeert, eventuele activiteiten binnen de Tamil-diaspora en mogelijke banden met de LTTE. Uit de door verzoeker geciteerde passages kan niet worden afgeleid dat iedere Tamil die naar Sri Lanka terugkeert, dan wel iedere afgewezen verzoeker om internationale bescherming, louter om die redenen een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt.

De beoordeling van het risico bij terugkeer blijft derhalve afhankelijk van de concrete individuele omstandigheden van de betrokkene. Terugkoppelend naar verzoekers situatie benadrukt de Raad vooreerst dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn familie banden heeft met de LTTE dan wel dat hijzelf betrokken zou zijn geweest bij de activiteiten van de LTTE. Hoger werd reeds uiteengezet dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen omtrent zijn beweerde arrestatie en veroordeling. Verzoeker maakte doorheen zijn asielprocedure evenmin gewag van specifieke activiteiten die hij vóór zijn vertrek uit Sri Lanka tegen de Sri Lankaanse overheid of ter ondersteuning van de Tamilzaak zou hebben ontplooid (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, Vragenlijst CGVS d.d. 21 februari 2025, p. 1, vraag 3). Evenmin blijkt uit zijn verklaringen dat hij in België actief is binnen de Tamildiaspora. Bijgevolg brengt verzoeker geen concrete elementen aan waaruit blijkt of redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn personalia voorkomen op een zogenaamde *stoplist* of *watchlist* en dat hij in geval van terugkeer in de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten zou komen. Bovendien blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat verzoeker op legale wijze en in het bezit van zijn eigen paspoort vanuit Sri Lanka vertrokken is, zodat hij niet aannemelijk maakt dat hij de Sri Lankaanse uitreisregelgeving bij zijn vertrek naast zich neer zou hebben gelegd (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, notities persoonlijk onderhoud d.d. 21 mei 2025, p. 2-3; stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, Verklaring DVZ, 21 februari 2025, p. 12, vraag 33). Nu verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij bij terugkeer een reëel risico loopt om te worden gearresteerd of onrechtmatig te worden gedetineerd, is zijn verwijzing naar de algemene landeninformatie over de detentieomstandigheden in Sri Lanka derhalve niet dienstig.

5.3.4. Gelet op het geheel van verzoekers verklaringen en de door hem neergelegde documenten, gelezen in samenhang met de beschikbare landeninformatie over Sri Lanka, maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij in geval van terugkeer naar Sri Lanka vervolging riskeert omwille van het voorgehouden profiel van zijn familieleden, dan wel louter omwille van zijn Tamil-etnie.

5.3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag en oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet worden aangenomen. Om dezelfde redenen voldoet verzoeker evenmin aan de voorwaarden voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 3, punt 5), gelezen in samenhang met de artikelen 9, 10 en 13 van Verordening (EU) 2024/1347.

5.4. Beoordeling van subsidiaire beschermingsstatus

5.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 15, onder a) van de Verordening (EU) 2024/1347 stelt de Raad vast dat door verzoeker geen elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

5.4.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 15, onder b) van de Verordening (EU) 2024/1347 beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat verzoeker de voorgehouden vervolgingsfeiten voor zijn vertrek uit Sri Lanka niet aannemelijk maakt omdat zijn verklaringen hierover ongeloofwaardig zijn en evenmin kan blijken dat hij louter omwille van zijn profiel als Tamil vervolging riskeert in geval van terugkeer.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Sri Lanka zou hebben gekend.

5.4.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 15, onder c) van de Verordening (EU) 2024/1347, stelt de Raad vast dat er in het rechtsplegingsdossier geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er actueel in Sri Lanka sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van voormeld artikel.

5.4.4. Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij terugkeer naar Sri Lanka een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin artikel 15 van Verordening (EU) 2024/1347.

5.5. Ingevolge het geheel aan bovenstaande vaststellingen besluit de Raad dat verzoeker niet voldoet aan de materiële voorwaarden om als vluchteling te worden erkend. Hij toont evenmin aan dat hij voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

5.6. Waar verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, benadrukt de Raad dat het onderzoek in het kader van onderhavig beroep beperkt is tot de beoordeling van de nood aan internationale bescherming, zoals voorheen geregeld in de oude artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en thans in Verordening (EU) 2024/1347. De Raad doet in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

5.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker uitvoerig werd gehoord op het CGVS. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten en kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Tamil machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

5.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële

onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

5.9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

6. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken op zes augustus tweeduizend zesentwintig door:

K. ALLYNS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

K. ALLYNS